

Frenètica activitat del Conservatori de música "Mestre Feliu" de Benicarló

text CMMF

Al llarg dels mesos de desembre i gener, els alumnes i professors del Conservatori professional de Música "Mestre Feliu" de Benicarló, han organitzat diverses activitats extraescolars fora del centre docent habitual. Als concerts dins del cicle "El Conservatori es Mou" (concert de cambra i concert de Nadal al Magatzem de la Mar) s'ha afegit el viatge cultural a Madrid els dies 6, 7 i 8 de gener, on es va gaudir del musical "El Rey León" i de una visita guiada pels llocs més emblemàtics de la Capital, així com el privilegi de poder visitar l'exposició Hermitage que s'exposa en el Museu del Prado fins el proper mes de març. Pel que fa als concerts del Magatzem de la Mar, vam gaudir de dos dies plens de música que obriren les portes del Nadal, el dia 14 de desembre van actuar els alumnes de música de cambra que ens van meravellar amb la interpretació d'obres de Mozart, Strauss, Purcell, Piazzola... El dijous 22 de Desembre disfrutarem amb els cants i les melodies dels mes menuts de la casa. El cor i l'orquestra de corda d'ensenyaments elementals ens van fer disfrutar d'un repertori típic nadalenc que va abarrotar de gom a gom aquest meravellós edifici. La cloenda d'aquest tres mesos frenètics d'activitats va tenir lloc a Madrid. Allí van disfrutar d'un ventall d'activitats culturals que proporcionà la capital d'Espanya, assistir al musical El Rey Leon "on disfrutarem d'una interpretació de grandíssima qualitat, ple de color, música, escenografia etc... que ens va deixar bocavadats a tots els que estavem asseguts a les butaques del teatre Lope de Vega". Al dia següent de bon matí vam fer una visita cultural guiada pel centre de la capital, seguidament ja per la vesprada, visitarem el museu del Prado i l'exposició de l'Hermitage. El diumenge vam

sortir cap a Benicarló amb la satisfacció de pensar que totes aquestes activitats son necessàries per a fomentar el companyerisme i la cultura entre els nostres alumnes. L'experiència va ser sobresalient, per primera vegada compartirem tots els moments del dia tant alumnes, professors i acompanyants i l'ambient que es va crear en el viatge va ser extraordinari. Una experiència per a repetir. A partir d'aquest nou any el conservatori celebra el seu 15é aniversari, i les activitats continuaran fins el mes de juny. El pròxim concert del "Conservatori es Mou" serà el divendres 3 de Febrer a l'edifici Gòtic.

Enfrontats administració i administrats

**DOS CASOS
CURIOSOS
EN TEMES DE
VIVENDA**

**Festa
de
Sant
Antoni**

Lloes de Paco Vallés a l'interior

El veïns, per sort, de vegades, també tenen la raó

text REDACCIÓ

El síndic de greuges ha recomanat a l'ajuntament de Benicarló que redacte una ordenança que regule la concessió de targetes de residents en el casc històric. I un altre veí veu com l'Audiència Provincial de Castelló li dona la raó amb la resolució d'un contracte de compra d'un immoble a conseqüència de la pèrdua de capacitat econòmica del comprador derivada de la crisi

Ho ha fet arran d'una queixa interposada per un veí per la negativa del consistori d'atorgar-se-la, malgrat tenir casa en la zona fitada per les pilones, adduint que no estava empadronat en ella. El veí considerarà que la normativa municipal "és discriminatòria i injustificada". Amb l'objecte de contrastar aquestes afirmacions, el síndic va sol·licitar l'Ajuntament de Benicarló un informe sobre els motius que justifiquen la normativa reguladora de les targetes d'entrada a la zona per als vianants, amb indicació de la data d'aprovació i publicació oficial d'aquesta normativa. En contestació a la petició d'informe, l'Ajuntament indica que "no hi ha un acord de la Corporació aprovant la normativa reguladora de les targetes d'entrada a la zona per als

vianants, sinó un acord entre els veïns convocats a aquest efecte i la Regidoria de Policia, i que l'autor de la queixa no està empadronat en la zona, ni té garatge ni cap comerç". En la fase d'al·legacions a l'informe municipal, l'autor de la queixa insisteix a denunciar que, com a propietari d'un habitatge en el centre, vol tenir les mateixes condicions d'accés "que els propietaris que disposen de cèdula d'habitabilitat, de contractes de subministrament d'aigua i electricitat i que paguen l'impost de béns immobles o la taxa d'escombraries.

El síndic sosté que "l'acord entre els veïns i la Regidoria de Policia no pot substituir o suplir la necessitat d'aprovar una ordenança municipal en la qual s'arreglegen els requisits necessaris per a obtenir la targeta d'entrada en la zona per als vianants del nucli antic". Per tant, el síndic considera oportú "recomanar a l'Ajuntament de Benicarló que iniciï el procediment d'elaboració i aprovació de l'ordenança municipal reguladora de la targeta d'entrada en la zona per als vianants del nucli antic, valorant la possibilitat d'estendre l'obtenció de la mateixa per part dels propietaris dels habitatges situats en aquesta zona amb independència del lloc del seu empadronament". La 'recomanació' data del mes de juliol i el consistori encara no ha iniciat el procés.

AIXÒ SÍ QUE ÉS VERITAT

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Una vegada més, i sense que això signifiqui absolutament res, La Veu de Benicarló va ser l'únic mitjà de comunicació local que va desplaçar un corresponsal (acompanyat pe seu sogre) per poder contar de primera mà les calamitats que li va succeir al CDB a la pintoresca població de Canet lo Roig. Tots els altres (ràdios, televisions, pàgines uep, setmanaris i diaris d'àmbit ultracomarcal) es van estimar més anar a vore un altre partit que es veu que feien també al camp del Benicarló i n'què s'enfrontaven un altre equip del poble que es veu també que anava o va (m'és igual) el primer contra un altre que va guanyar, l'Alcora, i que anava el segon i que ara igual va el primer. Només La Veu ho contarà de primera mà, malament o molt malament però de primera mà.

Quan per fi vaig trobar el camp, allà al mig d'un bonic pinar, el Benicarló i el Canet ja feia vuit o deu minuts que jugaven. Vaig comprar les entrades amb ganes de fer un petit experiment sociològic que em va sortir com desitjava. Li vaig dir al taquiller-porter-venedor de numerets de l'espatleta que volia dues entrades, una de jubilat i una altra de persona normal i, amb tota la naturalitat del món em va dir: aquí té, una de jubilat i altra de normal. Mon sogre va contemplar l'escena també amb total naturalitat. On anirem a parar!

Quan vaig vore les dimensions (menut com un bufo) i l'estat del terreny de joc (acabades de passar les

Quan vaig vore les dimensions (menut com un bufo) i l'estat del terreny de joc (acabades de passar les orelleres i amanit per plantar patates), em van vindre ganes de recular. Vaig pensar que si al món hi havia algun equip acostumat a jugar en un camp així, era segur que no podia perdre cap partit a casa. Uns desnivells, uns tolls, uns clots! Impracticable per als futbolistes (els nostres), apte per a pegadors de puntades de peu a la pilota (els altres).

orelleres i amanit per plantar patates), em van vindre ganes de recular. Vaig pensar que si al món hi havia algun equip acostumat a jugar en un camp així, era segur que no podia perdre cap partit a casa. Uns desnivells, uns tolls, uns clots! Impracticable per als futbolistes (els nostres), apte per a pegadors de puntades de peu a la pilota (els altres).

El Benicarló anava de blanc i roig i els de casa de roig i blau. En els locals fins a cinc jugadors del CDB. Es diu ràpid això. Alguns d'ells (tots?) van contribuir ben activament en el nostre darrer descens de categoria. No cal dir res més.

A la primera part el domini va ser allò que es diu altern. Els nostres tocaven com podien i arribaven a l'àrea i els canetans jugaven a perseguir coma bojos els llançaments de porteria del seu porter (per cert, quin tio més pesat, no va callar en tot el partit). Allà poden jugar sense migcampistes, cada xut del porter és un atac.

Monterde i Guillem hagueren pogut marcar i ells també n'hagueren pogut fer un. Passant però tres o cinc minuts del temps reglamentari i aprofitant que l'àrbitre va permetre un claríssim fora de joc de tres davanters, tres, ens van fer el primer. Un gol psicològic em penso que es diu. Psicològic i en fora de joc.

La segona part va continuar igual. Nosaltres tocant com podiem i ells, tira, puntada de peu i amunt. Ningú sap com, però és que ningú, ens xiular un penal en contra i ens van expulsar el central Beto. Dos a zero, no cal dir-ho. Ací ja es va acabar el partit. Tant es va acabar que vaig decidir que el millor que podia fer era tornar-me'n cap al poble.

Sense dirigir-nos la paraula, mon sogre i jo, capcots, van enfilar carretera avall amb la ferma promesa interior de no tornar a anar més fora de casa. Més que res, ja ho dit massa vegades, per no sentir gent de galtes roges i veu estrident dient allò de xè, no vo'n doneu vergonya que un poble tan gran no guanye ni al Canet? Fora, fora, no ho vull sentir més això.

M'han dit que, ja amb el partit pràcticament acabat Marcos Cano (Marcos Cano, que és d'allò més bon xiquet!) ens va marcar el tercer. En fi.

Diumenge vinent comença la segona volta. Anem al camp del Morella. Molt de fred, massa lluny. Ens n'hauem de tornar a refiar de la premsa seriosa.

Acaba el Dakar 2012 amb el benicarlando Pellicer vint-i-tresè

text REDACCIÓ

foto EQUIP HUSQVARNA

El Dakar 2012 ja és història al finalitzar la prova en els carrers de la capital del Perú després de catorze etapes dures on els participants han hagut de passar per tot tipus de situacions. Per al pilot benicarlando, José Manuel Pellicer, contractat a última hora per a córrer en l'equip oficial de la marca sueca Husqvarna, l'èxit ha estat total, atès que la seua meta era acabar i en cada etapa estar pendent d'ajudes als seus companys. Tanmateix ha acabat vint-i-tresè, dels 97 que van aconseguir completar el dur recorregut, l'últim a 103 hores del guanyador, mentre que 53 dels que van prendre l'eixida van anra caent pel camí,

Ha hagut de realitzar reparacions en ruta, com l'arranjament d'un trencament del manillar per a arribar a meta perdent molt temps, i segur que s'haurà hagut d'espèrmer de gom a gom físicament, doncs com no havia reunit espònsors per a participar tot just va tenir temps per preparar la seua participació. Però al final ha demostrat que la seua experiència

al servei de l'equip ha estat positiva i el fet d'arribar al final és un èxit més en la seua dilatada carrera.

Esperarem la seua arribada a Benicarló perquè ens conte vivències d'aquest Dakar 2012 que va haver de suspendre una etapa per males condicions climatològiques, el dia que s'havien de creuar els Andes.

NOTA: Les fotos publicades han estat una gentilesa de l'equip de premsa oficial de la marca Husqvarna.

Per una errada, la passada setmana vam ficar un text que no es corresponia amb la foto publicada. Aquesta setmana el Doctor ens ha demanat la rectificació i, per això, hem considerat des de la redacció que la millor manera de solucionar-ho era ficar els textos de la setmana passada i el d'esta, junts, amb les seues fotos corresponents.

DR. CLIMENT

LES VACANCES DEL METGE, NADAL 2012

El Facultatiu va replegar un bon grapat al sorteig del 22 de desembre. Sense dir res a quelcom, va prendre un passatge cap un paradís tropical on es va trobar amb altres milionaris: gaudir del bon oratge, dames de companyia dispostes a petar tots els diners en caprixets i vicis, lo que ve de la sort que sigui per donar gust

EI RETORN DEL METGE, GENER 2012

Al tornar de les festes nadalenques, el doctor s'ha trobat amb una llarga llista d'espera en el dispensari.

La primera pacient va ser una russa que havia passat els Nadals al seu país. Amb el fred continental, se li havia gelat la *carxofen*. El metge va entendre que la malaltia genital no era greu. Li va fer un petit massatge per reactivar la circulació i pensant amb la propra festa benicarlanda de denominació d'origen, va recordar-li que amb el fred la hortalissa es cria millor i així treu el millor quan es passa pels llavis, es xucla i s'assaboreix .

"L'Audiència Provincial de Castelló ha admès la resolució d'un contracte de compra d'un immoble."

ve de la pàgina anterior

COMDEMNNEN A UNA CONSTRUCTORA A TORNAR ELS DINERS PER LA CRISI

L'Audiència Provincial de Castelló ha admès la resolució d'un contracte de compra d'un immoble a conseqüència de la pèrdua de capacitat econòmica del comprador derivada de la crisi. O el que és el mateix, la constructora, a més de veure's obligada a trencar el contracte que va signar en el seu moment amb el comprador, haurà de retornar-li la fiança que aquest va dipositar com aval per la compra. La insòlita sentència arriba en un moment crític per a moltes persones, que van adquirir un habitatge en temps de bonança econòmica i ara es veuen incapaces de plantar cara als pagaments. Després d'una primera sentència en primera instància que donava la raó a la mercantil, el demandat va recórrer i ara el màxim òrgan provincial no només li ha donat la raó sinó que ha obligat a la promotora a retornar la fiança dipositada abans que es produïra el conflicte. Els fets es remunten a l'any 2006. En ple boom urbanístic, el protagonista de la història va signar un contracte de compra-venda amb una immobiliària per a l'adquisició d'un pis a Benicarló. Va ser llavors quan va dipositar la fiança de més de 40.000 euros. La situació va començar a torçar-se un any després. Segons consta en la sentència, el client va començar a veure reduïts els seus ingressos en el plànol professional. Segons va revelar, treballava com pintor autònom i els seus ingressos «no eren regulars». Aquesta situació es va repetir durant els anys següents, fins que en 2009 va decidir donar-se de baixa en el Règim de Treballadors Autònoms. Als problemes professionals se li van sumar els financers, atès que cap entitat bancària va voler concedir-li la hipoteca amb la qual tenia previst pagar el seu nou habitatge —sempre segons el relat dels fets que figura en la sentència—. Va ser llavors quan la

promotora va decidir que havia d'acudir a la justícia per a reclamar les quantitats que el client li devia. En total, la suma ascendia a 143.840 euros i la mercantil immobiliària estava decidida a reclamar com fora el deute. La solució més contundent va ser portar el cas als jutjats de Primera Instància de Vinaròs. La primera sentència resolutòria va arribar al febrer de 2011 i donava la raó a la promotora. La fallada judicial admètia la demanda de la mercantil i instava al client a complir amb totes les seues obligacions. Però aquest no es va resignar i va continuar batallant en la justícia a l'entendre que s'estava cometent un abús. Va presentar un recurs davant l'Audiència Provincial de Castelló i aquest òrgan judicial ha considerat errònia la sentència dictada en Primera Instància, fins al

punt d'invertir la seua resolució.

Ara la raó li la dóna al client i la justificació que argüia el demandat — quedar-se sense liquiditat econòmica a causa de la seua situació laboral— té tota validesa. Per a defensar el seu recurs, el client va arribar fins i tot a presentar les seues declaracions de la Renda de diversos anys, on, segons la sentència, «va quedar acreditada la seua pèrdua de poder adquisitiu». A més, va denunciar l'incompliment de la promotora referent al lliurament de claus, prevista per a 2008 i que, pel que sembla, no es va arribar a produir. La insòlita sentència arriba en un moment crític per a moltes persones, que van adquirir un habitatge en temps de bonança econòmica i ara es veuen incapaces de plantar cara als pagaments

Centenars d'animals de diferents espècies es van citar a Benicarló

text i foto NATÀLIA SANZ

Ho van fer, evidentment, acompanyats dels seus amos, que no volien que es quedaren sense la tradicional benedicció de Sant Antoni. Un ritual que es renova amb el solstici d'hivern.

L'església de Sant Bartomeu es va convertir en un improvisat zoo, on animals de nombroses espècies van rebre la benedicció de Mossen Joan Guerola, consiliari de la confraria de Sant Antoni de Benicarló. Les inclemències del temps van obligat a traslladar aquest acte, que habitualment se celebra en l'exterior del temple, a l'interior. Però aquesta circumstància no va restar gens d'espectacularitat a l'acte, sinó més aviat al contrari va ajudar que se celebrara de forma molt més ordenada de l'habitual. I és que després de rebre la benedicció, amos i animals rebien també la seu coqueta per a celebrar la festivitat, a més d'una estampa que els amos dels animals guarden de forma gelosa durant tot l'any. Caragols, cobais, cabres i alguna serp van ser les espècies més estranyes entre les mascotes que es van acostar a rebre la seua benedicció. En l'exterior del temple esperaven les cavalleries que, per raons lògiques, no van poder accedir a l'interior del temple. En l'altar major es realitzava també el lliurament de premis del concurs de lloes i dibuixos. Organitzat per la confraria, està encaminat a salvaguardar la festa a través de la creativitat infantil. I una vegada conclòs l'acte, cadascun a la seua casa, amb la tranquil·litat que dona saber que Sant Antoni protegirà durant tot l'any a les nostres mascotes. Ja a la tarda, es reprenien els actes suspesos en la jornada anterior per les inclemències meteorològiques. I ara sí, les cavalleries van eixir al carrer per a transportar els carros guarnits enganxats en llargues reatas. La ciutat sencera va tomar a demostrar per que s'ha guanyat la consideració de Festa d'Interès Turístic provincial, eixint en massa al carrer per

a donar suport una celebració que va nàixer entre els llauradors per a honrar al patró dels animals. A les portes del temple principal de la ciutat el poble sencer va ser testimoni del càstig aplicat a la satànica figura del dimoni temptador de Sant Antoni, que va cremar en la pira encesa per la Dama de la Confraria de Sant Antoni, Núria Vidal. Així, després de la cremà del dimoni els lloeros, o dels elements singulars de la festa benicarlanda, van reclamar el seu protagonisme des dels carros. Ells són els encarregats, any rere any, de plasmar en vers els principals esdeveniments de la ciutat, utilitzant subtils ironies per a criticar les actuacions, principalment, dels polítics. En ocasions, es deixa de costat la delicadesa i es passa a l'atac directe, com els versos que es van escoltar a les portes de l'ajuntament i que van acusar l'alcalde "de ser un poc embuster" i de "no pintar res" atés que les regnes del consistori, va assegurar el loero, les duu realment José María Serrano, el primer Tinent d'alcalde. La resta de regidors també van veure repassada la seua gestió al capdavant dels seus respectius càrrecs. La pilona reguladora del trànsit en el casc històric, la carxofa de Benicarló i els problemes dels agricultors amb els robatoris en el camp, a més de la grapejada crisi econòmica, van ser altres dels temes tractats pels versadores. Per a posar punt i final, una pluja de 'coquetes' va caure literalment sobre els espectadors des de les balconades de l'ajuntament. A continuació, les reatas de carros van iniciar el recorregut pels carrers de la població, parant en diferents punts perquè els loeros pogueren declamar els seus versos. El primer d'ells va ser a casa dels homenatjats enguany per la confraria, el matrimoni format per Agustín Senar i María José Albiol. Ells van ser presidents fa ara 25 anys, quan es va crear la primera fira agrícola i ramadera que serveix d'avantsala a la festa. Carros i reates van recórrer la ciutat conformant una alegre cavalcada en la qual els mayores van repartir la totalitat dels dolços confeccionats per a la festa.

CLUB HANDBOL BENICARLÓ

text i foto CHB

SÈNIOR FEMENÍ

C. Bm BÉTERA-27
CH BENICARLÓ-9

Darrer partit de la primera fase el que van jugar les sèniors en terres valencianes. Partit contra el líder de la categoria, al que vam plantar cara en el primer temps, però va demostrar el seu poder en la segona.

El partit va començar amb l'equip cadufero gelat, ja que no va tenir temps ni de calentar. Però poc a poc va anar entrant en el partit. Aquests primers minuts, van permetre a les locals fer un parcial de 5-0 de començament, parcial que les benicarlandes van anar reduint (8-4, minut 25) a base d'una bona defensa que ens permetia robar pilotes i forçar contracops. Malauradament, quan més nervioses es trobaven les xicones del Bétera, dues errades els van permetre arribar al descans amb una avantatge de 10-4.

La segona part va començar amb les del Baix Maestrat força posades en el partit, aconseguint entrar una altra volta en el partit (10-6, minut 40). Per desgràcia, les locals van despertar i, amb un joc més agressiu, van imposar la seua llei. Al final, derrota per 27 a 9, resultat que no ens deixa mal sabor de boca i ens dona esperances de fer una molt bona 2ª fase.

CADET FEMENÍ

C. Bm ALMENARA - 30
CH BENICARLÓ - 11

Partit molt vistós, a pesar del resultat, el que van disputar els equips cadets de tots dos clubs. Al final, va aconseguir la victòria l'equip que menys errades va cometre.

INFANTIL FEMENÍ

C. Bm ALMENARA - 9
CH BENICARLÓ - 11

Gran victòria la que van aconseguir les jovenetes del club. I molt bona imatge la que van mostrar en el primer partit del nou any.

ALEVINS

C. Bm ALMENARA - 10
CH BENICARLÓ - 6

Aprofitant el desplaçament dels equips femenins, també van viatjar els jovenets del club. Van jugar contra l'alevi de l'Almenara i, encara que van perdre, van demostrar que el futur del club està assegurat.

Per un altre costat, es va disputar la primera jornada de la lliga comarcal, amb els següents resultats:

- CANET - 12; TRAIQUERA A - 4
- TRAIQUERA B - 4; LA JANA - 12
- TRAIQUERA A - 4; LA JANA - 12
- CANET - 8; TRAIQUERA B - 8

Amb aquests resultats, la classificació queda així:

1. LA JANA.....6 punts
2. CANET.....5 punts
3. TRAIQUERA B ..3 punts
4. TRAIQUERA A.. 2 punts
5. BENICARLÓ.....0 punts
6. PENÍSCOLA.....0 punts
7. CERVERA.....0 punts

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Sembla que l'any comença calentet, que tothom es queixa perquè no es fan les coses com s'haurien de fer. A mi, què vol que li diga, qui em fa més pena és la pobra piona. Ella, pobreta, només fa allò que li diuen que ha de fer. Perquè no té autonomia ni decideix a quin cotxe toca carregar-se avui, per això em sembla excessiu i injust l'apel·latiu de "piona assassina". Com es veu que amb això no en tenien prou, van i li dediquen tota una portada, amb lletres de pel·lícula de terror, on només falta la frase "es busca viva o morta, es recompensarà". Ja està bé, senyora meua, que les pioneres també deuen tindre el seu coret i la seua sensibilitat encara que de vegades facen malbé algun d'eixos aparells que omplen els carrers i llancen diòxid de carboni a l'atmosfera. Jo la qualificaria de "piona justiciera" perquè veu el mal que ens estan fent aquestes màquines diabòliques de quatre rodes. Però encara m'ha caigut millor aquest simpàtic cilindre que puja i baixa i surt i entra en llegir la descripció d'una de les seues gestes. Se'ns explica que va haver una perforació —és a dir, una penetració— a la part baixa del cotxe —podria ser a allò que solem qualificar de "els baixos"— i llavors van començar a sortir diversos fluids. Què? No li ha agradat, senyora Garcia? A mi molt. Òbviament em sap molt de greu per la propietària del cotxe, que la gracieta li costarà una pasta, però no em dirà vostè que el vehicle no s'ho va passar bé. Si, ja sé que hi ha un canvi de papers, que piona és femení i cotxe és masculí, però en aquest cas podríem dir que el canvi de gènere no altera la maniobra. Sort que les màquines no tenen sentiments i no ens poden demostrar el seu estat d'ànim perquè tampoc no parlen, que si pogueren...

Una altra. Han fet una sala d'espera a la zona d'urgències de vint-i-set metres quadrats, que

segurament deu ser enorme per a un altre poble, però escassa per al nostre. No entenc als arquitectes. No entenc els que van revisar el projecte. Com sempre, no entenc res. Però això sí, tenim un centre de salut nou, i això és el que importa. Les altres coses són secundàries. El que ha de fer la gent és no posar-se malalta tantes vegades i fer una vida més sana.

La tercera és la dels venedors del dimecres. Jo no sé qui té raó, però sí resulta que reduïm el nombre de venedors i els fem les parades més estretes, potser s'hauria de parlar del tema. Si, a més a més, no tenen lloc per a posar les seues furgonetes, ja hem arribat on anàvem. Bé està que vulguem rendibilitzar una plaça tan horrososa com aquesta, però amb seny i mesura. S'haurien d'escollar les propostes dels venedors perquè potser una solució millor és possible.

Una altra. L'ajuntament, a través de la diputació, ha descobert un bon grapat d'habitatges il·legals als quals vol fer pagar les contribucions. Em sembla fantàstic. Qui s'ha fet una casa, xalet o gran mansió sense permís o perquè algú a l'ajuntament

els va dir "jo no te la tiraré" o coses per l'estil, almenys si que haurien de pagar allò que tots els altres paguem religiosament any rere any. Perquè clar, si que voldran tindre els camins d'accés ben planetats i arreglats per tal de poder accedir a la seua "caseta" sense dificultats, però sí ens ho podem estalviar, millor. Així que au, a recaptar bona cosa que els capricis també s'han de pagar, home.

Polèmica amb la festa de la Carxofa. Lo del Consell Regulador diu que fa dos anys que la Conselleria no els paga la subvenció. Home, clar, per davant de nosaltres està aquell senyor baixet que va fent curses de cotxes i que si no cobra, s'emporta el seu xou allà on més li paguen. Per això aquests diners deuen estar millor invertits. Per un altre costat, el president dels cuiners diu que es fan massa romanços i que la protagonista ha de ser la carxofa i aquells que la treballen. És una opinió. Jo també penso que, en general, ens gastem massa diners en romanços i sembla que tots siguem fills de família rica. Potser siga això el que ens passa. Seguiré investigant.

OBRI PORTES EL MENJADOR SOCIAL

text NATÀLIA SANZ

Benicarló va obrir el menjador social en les instal·lacions de la Escola de la Mar l'rt. Al llarg d'aquesta setmana, els voluntaris cuinaren els menús "per a deu persones que menjaran ací i 25 famílies que arreglaren el menjar i se l'emportaran a la seua casa", va explicar Sarah Vallés, regidora de Benestar Social.

El menjador s'ha engegat gràcies al conveni amb la Fundació Bancaixa, que ha cedit les instal·lacions, els voluntaris que cuinaren i serviran el menjar i les aportacions monetàries que en forma de donatiu s'estan fent. Pel que fa als voluntaris, Vallés va detallar que "són 48 de moment,

encara que hi ha gent que s'ha quedat en la llista d'espera per si falla algú". La majoria pertanyen a entitats del municipi que s'han sumat a la iniciativa, però també hi ha voluntaris que de forma lliure volen participar en aquesta tasca social. "Nosaltres seguim animant a la gent perquè s'apunte al voluntariat", va dir Vallés. L'únic requisit és fer un curs de manipulador d'aliments "per a poder garantir que estiga tot en perfecte ordre i amb les màximes garanties". El primer torn de voluntaris s'estrenava preparant "un plat de lleties, una amanida i una peça de fruita", el menú de la jornada.

Les intencions de la regidoria són que després d'aquesta primera setmana de rodatge i preparatius "la setmana que ve ja pugem atendre a 70 persones, que és el nostre objectiu". El menú que s'ofereix sempre està compost "per un plat únic calent, que són macarrons amb tonyina, potaje, paella" a més de l'amanida i la peça de fruita. El projecte de menjador social ha estat possible gràcies a la campanya iniciada per la regidoria de Benestar Social que, sota el lema *Projecte de cooperació local*, ha recaptat fons gràcies a la venda de calendaris, els donatius d'empresaris de la ciutat i la recol·lecta de óbols en els comerços de la ciutat gràcies a unes guardioles solidàries. "De moment hem recaptat 7.000 euros, però encara queden calendaris per vendre, uns 500", que aportarien 5.000 euros més al compte solidari. La previsió del consistori és que el menjador social estiga en marxa fins al mes de maig, salvant d'aquesta manera els mesos més crus de l'any per a les famílies que no disposen de recursos per a cuinar un plat de calent. Cal recordar que en aquests moments a Benicarló existeixen 400 nuclis familiars als quals Serveis Socials els presta ajuda, a més de 90 famílies que estan dins del projecte de Garantia Social sense cap tipus d'ingrés. La major part dels atesos són "aturats, amb una llarga vida laboral que ara es troben que no tenen res" per l'actual conjuntura econòmica.

CONTINUA LA POLÈMICA AMB EL DIMECRES

text NATÀLIA SANZ

María Ortiz, regidora de Comerç de Benicarló, va assegurar que les afirmacions fetes pel president de la Plataforma de venedors del mercat ambulant no són certes. A més, va acusar a José Carmona de "coaccionar a la resta de venedors. Al departament de Comerç ve gent tots els dies per a explicar que els està coaccionant, jo li demano que deixi treballar a la gent". Ortiz va detallar que la renovació de llicències "es realitza tots els anys, des de 2004 que es va aprovar l'actual ordenança". Enguany es va iniciar el procés en el mes de novembre, com resa la carta que se'ls va remetre als venedors. "El 89% dels venedors va enviar la documentació requerida dins del termini i en la forma escaient. Als 12 que no ho van fer se'ls va denegar la renovació", va detallar Cinta Pellicer, tècnica de l'àrea. Malgrat això, se'ls va donar un termini per a resoldre el problema i d'aquest termini va resultar la denegació definitiva "per impagaments de la taxa municipal, perquè es van donar de baixa en la Seguretat Social mentre tenien la llicència o per no haver presentat la documentació dins del període". Així les coses han quedat 98 titulars de llocs de venda legalitzats per al present exercici, una xifra que s'allunya dels 75 llocs que s'havia marcat com objectiu la regidoria per a fer factible el trasllat del mercat a la plaça de la Constitució, per la falta d'espai.

TORNEN ELS ROBATORIS AL CAMP

text NATÀLIA SANZ

Arriben als camps, descarreguen les seues pròpies caixes de la cooperativa Benihort i arrassen amb la producció. És el modus operandi dels lladres que aquests dies assolen els camps benicarlandos i pels quals diversos socis de la cooperativa Benihort han denunciat en els últims dies la sostracció de productes cítrics i hortalisses de les seues propietats. No queden fora de l'atac dels lladres les casetes de reg, que són altre dels punts assaltats pels lladres. L'últim agricultor afectat és Juan José Melet, qui ha vist com desapareixien 4.000 quilos de la varietat de taronja Navel Foyos de la seua finca de la Partida La Bisbala. "El primer robatori en aquesta finca va ser el passat 4 de gener i ho vaig denunciar, però avui no vaig a denunciar perquè no serveix de res. Es tracta d'una varietat especial de la qual hi ha molt poc recol·lectat i haguera estat fàcil, investigant, saber a on ha anat a parar", assenyala.

Per altra banda, Melet va detallar que "els lladres porten les seues pròpies caixes per a robar i amb les presses s'han oblidat una caixa sencera de taronges recol·lectades, que precisament és de la nostra cooperativa. La minuciosa manera en la qual s'han tallat de l'arbre indica que es tracta de professionals que saben com fer-lo perquè aquests cítrics puguin destinar-se a la venda en comerços". La major part dels actes delictius es produeixen de nit. Al costat dels cítrics, les hortalisses i les casetes de reg també són focus de robatoris. Dimarts passat 10 de gener, al voltant de 400 quilos de tomàquets Daniela van ser sostrets de l'hivernacle

Ortiz no obstant això nega que el canvi d'ubicació siga real i es vaja a produir en els pròxims dies. "Ara que ja tenim el nombre real de venedors que es quedaran, ens tornarem a reunir i tomarem a estudiar la proposta, que està avalada pel consell municipal de Comerç i la Policia Local", va anunciar Ortiz. L'edil no va voler desvetlar més aspectes del futur del mercat de venda ambulant i es va remetre que "nosaltres complim l'ordenança i la fem complir, encara que ens podem equivocar com éssers humans que som". Ortiz va tancar la seua intervenció recordant que "en aquest ajuntament sempre hem tingut les portes obertes per a tots i per a solucionar els problemes de la gent".

d'un altre dels socis de Benihort, el mateix que en la nit de Reis va patir destrosses en els panys de la seua caseta i li van ser robats filtres, un mall, una motoserra, una escala d'alumini i una bomba marina. I és que qualsevol eina de treball és de valor per als lladres. Molts dels agricultors que ja han patit més d'un robatori se senten deseparats i decideixen no denunciar. Aquest col·lectiu reclama una major vigilància policial i seguretat en les zones rurals per a plantar cara a aquests furts, que ja els van dur a l'agost de l'any passat a participar en una "tractorada" en protesta per la situació.

La revolució dels aborrallats... és quedar-se a casa?

La guillotina

text ROBESPIERRE

Què espera la gent per a sortir al carrer? Hauria d'haver revoltes com al maig del 68! I és que començant pel qui, suposadament, hauria de donar exemple, la Casa Reial espanyola, per allò de ser el màxim representant de l'estat, amb uns dels seus membres imputat per corrupció, i no el dóna; continuant per una classe política estatal presa dels seus privilegis i favoritismes, com una nova casta emergent que ha fet del seu cau territori exclusiu, i opac, bressol del malbaratament dels diners públics, que tampoc el dóna; i acabant per la nostra casa, la valenciana, on la casta popular va convertir un tío amb bigot, en el seu rei mag particular, repartidor de prebendes i regals, estimat per tothom, en la intimitat, i on és difícil no tindre els budells revolts, i tampo el dóna.

Però si difícil és no tindre els budells revolts, més difícil és entendre com aquesta gent continua arrelada i amb el suport de la majoria dels valencians, per mirar-nos a nosaltres mateix, i encara no estan els carrers plens de gent empenyada i cremant unes institucions que no serveixen de res. Açò hauria d'esclatar ja!

No es pot tolerar que el residual i mínim estat del benestar que havíem aconseguit al llarg d'aquests anys, residual si mirem les diferències del salari mínim interprofessional espanyol respecte al d'altres països (Luxemburg: 1750 euros; Irlanda: 1653; França: 1350... Espanya: 624), se n'haja anta en orris per l'avarícia d'uns pocs privilegiats, malbaratadors de diners públics, que han fet de la cosa pública el seu negoci particular i que ara ho volen "reparar" retallant sobre els pilars bàsics de la nostra societat: Educació, Sanitat i Justícia. Què espera la gent per revoltar-se?

No ens enganyem, açò que està passant ara no és més que el començament del que ens espera. No és més que el desmantellament definitiu de la classe mitjana com a societat predominant que només quedarà com un reducte residual social, la finalitat de la qual serà, com a mostra de benevolència de la casta política, anar a les urnes cada quatre anys... perquè s'alternen els governants.

I si no, s'ha vist a cap polític, anar a la garjola, sí a la garjola, per malbaratar els diners públics? Compte, no estic dient ací... per rebre "unos simples trajes", "unas latas de anchoas" o, "un regalo que te has pasado", això és *pecata minuta*. Cal parlar de coses grans, sí grans, com per exemple, a nivell de l'estat espanyol, dels 30.000 milions d'euros de la línia de l'AVE Toledo-Cuenca-Albacete, amb 9

passatgers diaris... dels 2190 previstos, ara tancada; o dels 300 milions de l'aeroport de la Manxa que va estar obert... durant tres mesos.... Tot i així, no cal anar tan lluny, ací a casa nostra tenim bons exemples del que vol dir tirar els diners a les escombraries: els 150 milions d'euros del nostre aeroport orellut sense avions, o els 400 milions del forat de Terra Mítica, que es va engolir la CAM, els 340 de la ciutat de la llum, amb un 240% de sobrecost, els 850 de la Ciutat de les Arts i les ciències, també "només" amb un sobrecost del 400% més, la Fórmula 1, amb 200 milions i un contracte tancat del qual no es pot defugir; i per tancar-ho, no siga que no tinguem prou paper, una mostra ben representativa del fervor popular, la visita del Papa que, hores d'ara, segueix sent un misteri el seu cost real, només comparable al de la multiplicació dels pans i el peixos, tot i que encara van arrossegant-se factures avui dia.

I de sobte, el Consell de la Generalitat Valenciana, com una bruixa fallera desesperada i esvalotada, vol acabar de cremar la seua falla particular en forma de funcionari, amb un seguit de mesures reductores, diuen per a l'estabilitat pressupostària,... per valor de 1000 milions. Això sí, en aquestes mesures sobretot destaca una absència: vincular els sous dels càrrecs electes, o siga, de tota la seua casta política, al déficit del 2012. Tot el contrari del que estan aplicant a tota la resta dels seus treballadors que per haver fet correctament el seus deures es queden, si fa o no fa, amb un 20% menys del seu sou.

Si amb açò, la gent no surt al carrer, com a Islàndia (que poquet es parla d'Islàndia que va deixar de pagar el deute bancari als governs especuladors i, un any després, comença a sortir del forat més forta que abans i sense haver d'aplicar les mesures neoliberals que ofeguen la ciutadania), i no comença a demanar el cap dels polítics, del seus amics i dels amics del seus amics i del banquers que s'han blindat amb uns sous estratosfèrics regalats pels polítics de torn, acabarem pagant un preu molt alt.

Cal un canvi radical, un canvi de constitució engegada per la ciutadania i no pels polítics, un canvi que comporte maneres de fer diferents on la política no siga un lloc per medrar i el malbaratament de diners públics estiga penat per la llei. On els diners de la ciutadania es gasten amb seny i en allò que realment fa falta per fer un país amb garanties: educació, sanitat i justícia social. És un canvi radical, sí, però si no és així voldrà dir que no ens mereixem altra cosa que el que ara tenim. Cas contrari que la gent no es queixi si el titular de dalt s'acaba convertint en la pura realitat.

ENTREVISTA AMB RICARD MARTÍNEZ PINYOL

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

Ricard Martínez Pinyol (Tortosa,1959) ha publicat sis llibres de poemes, a més la seua obra apareix en diverses antologies. La vida, la mort i el paisatge de les Terres de l'Ebre són una constant de la seua obra poètica. L'any 2010 va guanyar amb *La inspiració i el cadàver* (Ed. Moll), el premi Mallorca de poesia. Sobre aquest llibre i altres qüestions hem mantingut amb ell la següent conversa.

¿Per què els records de la infantesa estan presents en molts poemes de *La inspiració i el cadàver*? ¿Estaries d'acord en allò que diuen molts escriptors que la pàtria de l'home és la infantesa?

La infància si has tingut la sort de viure-la amb uns pares, uns germans i uns companys extraordinaris com m'ha passat a mi, i a més a més l'has viscuda en un lloc com Tortosa i els seus redols, uns indrets tan autèntics en contrastos naturals i humans, l'experiència esdevé un preuat tresor per a tota la vida, una causa d'enyor, també una pàtria.

La infància és un espai íntim on provo de tornar ni que sigui amb les mans i els ulls de la memòria, i de vegades si hi ha sort, recupero algun rastre o alguna flaire de com era i quines coses feia quan era menut. Després, si ve al cas, puc utilitzar aquell record o aquella sensació com a derna o com a pretext per bastir el nucli o una determinada part d'un poema que s'està fent.

En el poema que dona títol al llibre, hem interpretat que s'escriu per a combatre la mort. ¿Estem en el cert?

Esteu en el cert, escriure és una manera de combatre la mort.

El conjunt del llibre vol ser una exaltació de la Vida des de la certesa de la seva brevetat.

Dels teus poemes en ocasions es podria fer un quadre. La pintura i el poema ¿són variacions d'un mateix tema?

Normalment no solc treballar amb idees preconcebudes, la literatura i les arts plàstiques les visc com un procés creatiu, com una via de coneixement.

No, no pretenc fer variacions d'un mateix tema. Escric com mai no he pintat, i he fet obra gràfica original i land art buscant l'abstracció i la poesia.

En alguns poemes del llibre manifestes la preocupació per la forma. ¿Per què els has donat aquesta forma als poemes d'aquest poemari?

En aquest llibre he optat pel poema en prosa per poder explorar la juxtaposició de les imatges amb les

idees i la musicalitat de la paraula d'una manera més lliure.

En el pròleg del teu llibre anterior Gerard Vergés destacava la importància del llenguatge de les Terres de l'Ebre en la teua poesia. Jo hi estic d'acord. ¿És un deure del poeta salvaguardar la llengua?

El poeta té el deure de salvaguardar la llengua, la seua puresa, la seua singularitat, la funció poètica.

Jo utilitzo les paraules que ressonen dins la meua ment, les que he escoltat des de menut, les que he llegit, aquell llenguatge que em permet fer jocs de sentit i de ritme, aquelles paraules que em deixen dir el visible i l'invisible.

Malgrat que fa vint anys que vius a Mallorca, el paisatge que està majoritàriament present en la teua poesia és el de l'Ebre. ¿A què creus que és deu això?

Em fa l'efecte que tinc aquest paisatge dins el subconscient. M'interessa la força visual, el poder metafòric i metamòrfic del riu (malauradament sempre en risc), les colors i les olors del Delta, dels Ports, d'aquesta part de la mediterrània on la mar és d'un blau verd tan tèrbol.

Durant molts anys el territori de les Terres de l'Ebre ha estat un desert d'escriptors, amb alguna excepció com Gerard Vergés o Zoraida Burgos. A partir de la segona meitat dels anys 90 del segle passat, n'han aparegut un bon grapat, alguns amb una obra ja consolidada i important. ¿Quin factor creus que ha influït per a que s'haja produït aquest important esclat ens els darrers anys?

No en tinc ni idea, dels poetes de la meua generació, amb els que he tingut més contacte ha estat amb l'Albert Roig i amb l'Andreu Subirats, els tres vam marxar a Barcelona de joves, els tres vam estudiar Filologia Catalana i els tres estimem la nostra terra i la literatura, però no sé si això explica res

COMENCEN LES OBRES DEL PARC COMARCAL DE BOMBERS

text i foto NATÀLIA SANZ

Les obres del nou parc comarcal de bombers de Benicarló ja han començat. Al llarg d'aquesta setmana s'han realitzat els primers moviments de terra, en el solar del polígon industrial que el consistori ha cedit a aquest efecte. El nou edifici se situarà en el sector 3 del Polígon Industrial, on el consistori disposa d'una zona dotacional de 9.000 metres quadrats cedits al consorci a canvi de que les instal·lacions duguen el nom de Benicarló. El nou parc comarcal estarà molt prop del desdoblament de la N340 que en aquests moments s'està construint, una de les peticions necessàries per a l'acceptació de la ubicació per part del consorci. El pressupost de licitació de les obres va ser de quasi dos milions d'euros i està previst que els treballs tinguin una durada d'un any. La construcció del nou Parc de Bombers de Benicarló és una de les reivindicacions històriques del cos provincial de bombers i suposarà una millora important tant a nivell d'instal·lacions com de servei. Cal recordar que l'actual edifici del parc comarcal, situat també a Benicarló, està afectat per aluminosi i per això és necessari renovar les instal·lacions. De camí s'aprofitarà per a traure el parc del nucli urbà de la ciutat atès que per causa del creixement urbanístic ha quedat integrat en la xarxa vial. La nova ubicació permet un accés ràpid a la N340 i a la CV14, un dels vials de connexió amb l'interior de la província.

CARXOFES AMB DENOMINACIÓ I QUALITAT

text i foto NATÀLIA SANZ

La carxofa amb Denominació d'Origen Benicarló està en el seu millor moment. Superat l'inici de la campanya, amb elevades temperatures, el fred dels últims dies permet que el producte adquireisca les característiques que la van fer mereixedora del segell de qualitat. En aquests moments la carxofa que s'està comercialitzant "té la màxima qualitat, degut al fred que sembla s'està imposant. La temperatura ajuda que el producte adquireisca les seues característiques gràcies a que vegeta en condicions òptimes". Sebastián Torres, responsable de l'àrea d'hortalisses, va recordar que "les elevades temperatures i que s'ha avançat la campanya, no ens han estat acompanyant fins a fa poc, el que ha fet que l'arrencada siga regular". Malgrat això "amb la baixada de temperatures d'aquests dies, millorarà la campanya. Torres va recordar que "ara les mates estan realitzant la segona brollada, i jo crec que tindrem una bona campanya tant de preus com de qualitat". Jorge Llorach, president del consell regulador, va recordar que a les portes d'iniciar la Festa de la Carxofa, el producte "té molta qualitat enguany". La cooperativa Benihort, a més, està a pla rendiment aquests dies ja que "estem produint també coliflor, col arrossada, escaroles i altres enciams de fulles". La producció s'exporta a tot el mercat nacional, amb preferència sobretot pel mercat de Catalunya "que és el nostre principal consumidor", va recordar Torres. També en exportació "estem tocant els principals productes que són la coliflor, col arrossada i cada dia més amb

l'enciam romà, però en la seua modalitat amb bossa, tant d'una peça com de dues" a mercats europeus. L'activitat en les instal·lacions és, per tant, frenètica aquests dies, una vegada superats els problemes derivats de la mala climatologia que va patir la comarca durant el mes de novembre. Les pluges torrencials i els vendavals no van ser bons per a les plantacions i van provocar que "es perdera més de la meitat de la producció d'enciam i col. Vam tenir tres setmanes complicades, però ara torna a haver qualitat en els mercats", va garantir Torres.

SANT ANTONI PASSAT PER AGUA

text NATÀLIA SANZ

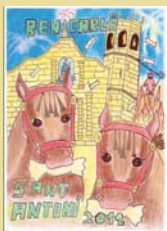

Els actes de la Festa de Sant Antoni s'obrien diumenge passat amb un taller de coques, el primer que celebra la festivit.

Nombrosos xiquets es van acostar a participar en l'activitat, en la qual van aprendre a pastar les afamadas coquetes. Més tard i en el MUCBE s'oferia un concert en el qual van actuar el grup benicarlando Veniu a cantar i el cantautor Andreu Valor. El dilluns, la confraria es va veure obligada a suspendre tots els actes de la Festa pel mal temps. La notícia, al migdia, queia com una bomba en la ciutat, després d'un matí d'intensa pluja que deixava els carrers anegats. Els majorals de la confraria

van decidir en qualsevol cas muntar la foguera, amb les esperances posades que el temps escampara. Però les pitjors prediccions es van complir i els més de cinquanta litres per metre quadrat que van caure deixaren els carrers inundats i en un estat perillós per a la circulació de les llargues reates i els carros que formen part de la colorida cavalcada benicarlanda.

Ni la foguera de la plaça, en la qual no es va arribar a penjar al dimoni, ni la cavalcada podien recórrer els carrers. "És un perill tant per a les cavalleries com per a la gent que puja als carros", va puntualitzar José Antonio Esbrí, president de la confraria. La dama de la confraria, Nuria Vidal, va expressar la seua decepció lamentant que "he viscut tota la vida en el barri de Santa Bàrbara, li he ballat en la seua festa des que tinc sis anys, li tinc gran devoció i ara em trobe amb açò". Els majorals van ser els encarregats de dissipar el seu mal humor i tranquil·litzar-la. També els cavallistes que amb il·lusió havien preparat la cavalcada van lamentar la suspensió. "És tot un any de treball perquè després ens trobem que no podem eixir", recordava un d'ells. L'única cosa que es va salvar van ser les nombroses torrades

FRAGMENT DE LA LLOA A L'AJUNTAMENT

(De Francisco Vallés Marzal i recitada amb el peculiar estil de la família per José Senar Vallés el dia de sant Antoni)

A l'alcalde d'este poble en respecte vull saludar, veig coses que no funcionen i li les tinc que explicar.

Estos *concejals* que té, que estaven tan preparats, l'han dixat al balcó *assoles* i estan per ací amagats.

A vosté li va dir el poble que tenia que seguir ara *mos* diu que no hi ha un duro, com *mos* tenim que aclarir?

Tot *lo* que li vaig a dir, en *algo* tindrà que *vore* que sou un corporació que vos va molt *lo* folklore.

Uns diuen que Marcelino de l'Ajuntament és l'amo, uns *atres* que no pinte res perquè qui mane és Serrano.

Lloa

Al nou centre de salut, de metges pocs ne tindrem, de polítics ne sobraven quan va vindre el president.

Conservatori de Música, m'han dit que el volen tancar, quatre mestres que hi havia i no els poden ni pagar.

També tenien que fer una escola *p'als* idiomes, que *mos* la fotogrà Peníscola, que Andri no gaste bromes.

Tots sabem que han fet un ERE pa *despedir* funcionaris. Volen acabar en la crisi i aclarir tots los misteris.

Parlem un poc de la festa, en cas que siga un poquet: te molta altura... de mires, és don Antonio el Topet.

... I en açò me despedixo, jo vull seguir de loero i vosté a seguir d'alcalde que és una mica *embustero*. VISCA SANT ANTONI!

ve de la pàgina anterior

brollat del terra igual que les carxofes... sense que ningú se n'assabentés. Suposem que la carxofa d'or també li deu haver brollat del mateix lloc i donarà explicacions d'on han tret tots els diners per a la festa. Perquè no deu ser a força de polseres solidàries... Entre uns i altres, els de sempre, els llauradors, venuts.

Curiosa lloa

No l'hem feta nosaltres, ens l'han enviada d'amagat, i, com no podia ser d'altra manera, la presentem a la consideració del respectable:

Natàlia Sanz està a La Veu Que és la perla del clan pepero Ho diu el 3x4 de Maura Que de tots és el més fallero.

De citacions

No sé si us heu assabentat que una sèrie de veïns de Benicarló han rebut una citació per part de la Diputació perquè vagen a l'Ajuntament i porten documentació sobre les obres que van fer en la caseta de camp fa més de 20 anys. Es veu que com ara tenen problemes de liquiditat perquè s'ho han gastat tot en BOSES, RELLOTGES I TRADUCTORES ROMANESES, no han trobat millor

manera que retallar als servidors públics i multar a gent que fa més de 20 anys es van arreglar la caseta que tenien al tros per anar els diumenges a torrar-se la carxofa. I com van anar les coses fa 20 anys? Doncs el benicarlando pla anava a parlar amb l'arquitecte municipal perquè es volia arreglar o fer una caseta al tros, i l'arquitecte li deia que no podia ser. Però a la finestreta d'urbanisme hi havia un tal que es veu que era més llest que l'arquitecte municipal - o això es pensava ell- i li deia al afectat: -Xe, no et preocupes home, tu posa que és una "casita de aperos" i mentre no te'n passes de 35 m2, no passe res". Després l'oubrer pensava: -Xe, per 4 metres quadrats més no passe res-, i al final teníem un xaletasso que te cagues, il·legal però ben aparent. D'uns i altres, eh! I ara resulta que, per afany recaptatori, volen multar el que ells mateixos van propiciar. A més, segur que hi haurà l'habitual discrecionalitat: -A este no, que és del partit. A este altre tampoc, que és el meu gendre..."

Que resulta que eixa gent no estava pagant cap impost? Que sabien que estaven cometent una il·legalitat... consentida? D'acord, per això era just que un o altre hi posara ordre, però quan era de llei i podia restar un vot i no ara a les vaques magres. En tot cas, sembla

que als 4 anys estes qüestions urbanístiques prescriuen i tan sols es poden reclamar del darrer període. No de fa 20 anys. Vorem si són multes o contribucions endarrerides. Per cert, sabem de més d'un pepero que s'ha esborrat del partit perquè ha rebut la famosa carteta...

Copions

A Peníscola ja no saben què fer per copiar festes d'altres llocs. Si a Vinaròs fan un sant Antoni tipus Forcall, amb dimonis i sants lligats pels carrers, a Peníscola ja fan fins i tot baixades de troncs. *Hoy han dado comienzo los festejos de Sant Antoni Abad en la localidad, con la bajada del tronco al pueblo tras el almuerzo de hermandad.*

Una espectacular selecció de caballos de tiro y arrastre han bajado el algarrobo en un espectacular pasacalles amenizado por la charanga al que no han faltado la Reina de las Fiestas y su Corte de Honor, así como parte de la corporación municipal.

Fixeu-vos en la foto i en l'algarrobo en qüestió... S'aprecia clarament com és un garrofer del terme, carregat de garrofes! Li ho deu haver dit a l'alcalde allí present l'assessor de xandall que té davant: un clàssic de les danses de l'Ermítana.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Energia neta

Els tafaners ja fa un temps ens vam assabentar que el nostre ajuntament és tot un fan d'això de les energies netes i vam quedar gratament sorpresos quan va instal·lar plaques solars a l'auditori-conservatori. Així, l'altre dia un tafaner que passejava pels voltants de les velles oficines de Fontcuberta va quedar copsat per quin devia ser l'estalvi energètic que des de la casa gran ens han obsequiat amb les plaques solars que hi ha ficades al sostre de l'auditori. Una visual per ací una per enllà i va pensar que la cosa devia ser important, tenint en compte les que hi ha ficades. Va pensar que igual podríem passar al rècord Guinness de l'estalvi energètic! I certament, a la millor podríem passar però al Guinness... de la despesa per placa solar instal·lada i no connectada. I és que sembla que molta placa sí però poca connexió. O el que és el mateix... que no estan connectades. La culpa, com ja sabeu, deu ser del govern anterior, de Zapatero, que discrimina a *todos los valencianos...* o pura estafa.

Mesures d'estalvi

Açò de les retallades sembla que ha pegat fort i la nostra Barbaritat Valenciana ha tirat pel reng que ha llaurat Mariano i ha dit que estalviarà enguany uns mil milions d'euros. Que la nostra genialitat diga que estalviarà ja és notícia, i grossa, però que damunt siguem 1000 milions... ja podem posar-nos a tremolar. Si un metge ha d'atendre una mitjana de vint pacients per dia, ara passarem a la quarantena amb una màquina expendedora de pastilles a baix cost. A les aules públiques, als mestres, ja no els caldrà patir que es trenquen ràtios... de la mateixa escola serà una, *grande y libre*. Els funcionaris ja no funcionaran, només treballaran a minuts comptats. De fet, ja n'hi ha que s'han comprat una campaneta

text LA COLLA DE TAFANERS

d'aquelles que a les pel·lícules serveix per cridar el conserge de l'hotel i cap al dimecres, quan la majoria han superat les 37'50 hores setmanal de feina que els paguen i retallen, la toquen i, d'rops com són, se'n van al sofà... Però el que sí que saben són els polítics... Diuen que prediquen amb l'exemple, que han condicionat un percentatge del sou al l'aconseguit dels objectius d'estalvi previstos. Compte: vol dir que a ells d'ací dos anys els retallaran si s'excedeixen en la despesa. D'ací dos anys m'afaitaràs!

Benifitur

Enguany, tot i no tindre ni un duro, que diuen els del PP, igual tornem a Futur a vore si algun despistat cau per les nostres contrades per explicar-li que ací tenim falles i carxofes. Doncs a vore si ho fan bé i ho expliquen allí atés que ací, quan toca festa, que és quan suposadament vénen més turistes, la paraça de Tourist Info roman tancada amb pany i clau sense que ningú informe de res. Això sí, pengen un cartell que diu que estan de vacances, ells també.

Aeromort

Per cert, i ja que estem a Futur, enguany, que no tenim el nostre Presi Fabra, el de l'aeroporto de l'abuelito, de què podran presumir els de Castelló? De la pista per aparcar autobusos o de l'estàtua de l'innombrable? A vore si amb els més de mig milió de passatgers que

ens havien de vindre encara no en tindrem prou ni per pagar els amos dels falcons que tenim, els més cars d'Espanya, per procurar que l'aterratge dels avions, que no tenim, siga menys perillós.

Carxofó

Ja estem com sempre. Ens fa l'efecte que la carxofa d'or que regalem per reconèixer *nosequé* el que menys fa és gust de carxofa benicarlanda. Ara resulta que li la donen a no sé sap qui que fa un programa a la televisió estatal que del producte local en sap tant com un gat de fer culleres. El facebook en va ple de ressenyes sobre a qui li han donat el guardó. Diuen que l'única recepta que coneix de la carxofa és la que li han deixat una colla de ciutadans i que al seu programa "de cuina" això de la carxofa de Benicarló... no ho han sentit mai. Hem escrit que ja estem com sempre però potser no ens hem explicat. ¿No n'hi ha prou ja de fer ballar el nano a personatges més o menys reconeguts o famosos, deixem-ho així, sense la més mínima vinculació amb la ciutat o la nostra cultura només per vore figurar el nom de Benicarló al seu costat en un segon de TV? ¿No deu estar bé d'ocurrències i de servituds provincianes? I encara arribarem més lluny: Per què els l'hem d'anar a sacsar a uns i altres, bavejant, perquè ens facen el favor? Va, home, va, ¿no podríem invertir en futur i no en banderetes que sempre acaben en tiberi a costelles nostres?

Carxofa i crisi

I parlant de la carxofa i la seua festa, ens ve al cap que nosaltres havíem escoltat que enguany això de la festa de la carxofa penjava d'un fil i que no s'anava a fer. Fins i tot teníem entès que al Consell Agrari se'ls havia parlat en eixos termes perquè no hi havia ni diners ni carxofes. Sembla que els diners, al regidor d'agricultura, Arín, li han

MUTIS

D'ençà que el PP s'ha tornat a fer amb el govern –el poder no l'ha perdut mai– s'han produït *mutis* clamorosos: el primer el de González Pons i els seus famosos "titulars" contra Zapatero, amb què feia les delícies dels periodistes, cada dia. Ara, però, en no haver-lo fet ministre, tot i l'esforç i mèrits posats en l'intent, ha emmudit sorprenentment. L'altre *mutis* clamorós és el de Martínez Camino, l'inefable portantveu de la conferència episcopal que, tot i tenir-ne "motius" –trasllat dels festius religiosos al dilluns i

nomenament d'una secretària d'estat, que no abjura de l'avortament– tampoc piula. També es guarda un respectuós silenci per part de la Generalitat Valenciana i de l'alcalde de València, en altre temps crítics amb victimisme barroer contra el govern central... de Zapatero.

Rajoy, però, és una altra cosa: escanya fins i tot als seus i el servilisme dels "populars" –i simpatitzants– es manifesta amb un somriure gelat i un silenci sepulcral.

Com a mínim hem deixat de sentir les desagradables veus –i els missatges infumables– d'alguns, que no és poc.

Marc Antoni Adell

PAPERERES, FINALMENT

A la carretera de les Corts Valencianes. Sembla que els de l'ajuntament de Benicarló lligen les cartes dels lectors –lectora en aquest cas– y, finalment, s'han decidit a posar papereres. Amb contagotes, però, perquè te'n trobes una cada mig quilòmetre, segurament degut a la crisi. En canvi la crisi no ha afectat a la super-rotonda del camí de les escoles, on han estat treballant des d'abans de l'estiu –l'"obra de la Seu", vaja–. Total per fer una torre de Babel truncada amb base de terra, on ni tan sols han plantat gespa. Això sí el pressupost ha donat per posar una placa

commemorativa de la inauguració, per part d'un il·lustríssim d'infraestructures de la Generalitat i de l'alcalde Domingo.

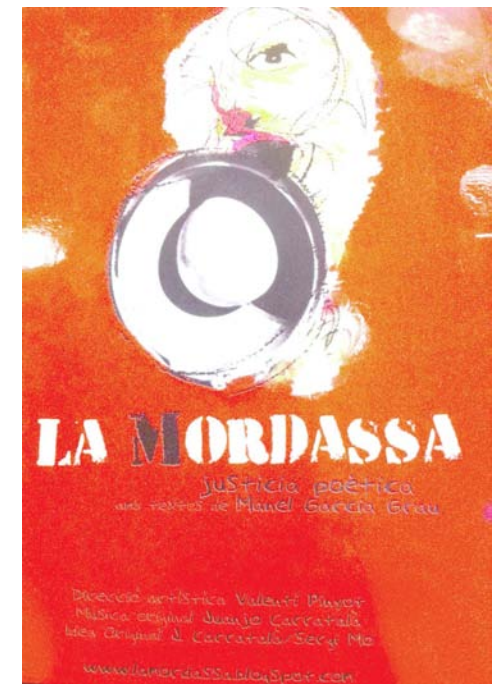
Ara caldrà posar-se a netejar la rotonda del camí Peníscola, terrosa i desastrada, amb dues palmeres esquifides i una soca d'olivera mig seca. O, pot ser, els de l'ajuntament de Benicarló han pensat que, amb l'"adorno" del plafó publicitari de la Generalitat Valenciana, ja n'hi ha prou.

Capaços són.

Marc Antoni Adell

Sant Antoni al CEIP Marqués de Benicarló

Amb pluja o sense pluja s'havia de cremar. Era la festa de Sant Antoni i el dimoni no podia sortir-se'n de rosetes. Així és que malgrat tots els canvis i maldecaps que la pluja va suposar, el CEIP Marqués de Benicarló va encendre la foguera del seu cole de la mà de la dama i ex-alumna del centre Núria Vidal. Un any més, la Dama i les majorales de la Confraria van escoltar atentament la lloa creada i recitada per diferents alumnes del centre, a més de les guanyadores al concurs escolar de la Confraria escrites per Jaume Querol (3r) i Nerea Ferri (5é). En acabar i com mana la tradició, davant la tendra alegria del més menuts, el dimoni va quedar reduït a cendres. Així, l'escola i el poble de nou s'havien unit per mantindre i arrelar un poc més aquesta tradició tan antiga i tan bonica com és la festa de Sant Antoni del porquet. Visca el Pare Sant Antoni!

EDITORIAL

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Esmenant la plana

Cal queixar-se, i per escrit, i a totes les instàncies que siguin necessàries quan considerem que els nostres drets han estat vulnerats. I fer-lo quantes vegades siguin necessàries perquè l'administració no és crega amb dret de cuixa sobre l'administrat. La setmana passada ja em van tenir una mostra prou clara amb l'encaparrament del regidor Marzal, i la seua estimada piona assassina, en el desballestament de no menys d'una vintena de vehicles. Ara torna a la càrrega l'administració, i en concret el mateix regidor, en la mateixa zona, per no voler-li donar una tarja d'entrada de vehicles a un veí que té casa dins de la zona de vianants. Si en el cas anterior, al final, segurament seran els tribunals, arran de les denúncies que presenten els afectats, els que facen baixar del burro al regidor en qüestió, en aquest cas ha estat el Síndic de Greuges el que li ha dit, curiosament altra volta al mateix regidor de Policia que és en última instància el responsable polític d'atorgar les susdites targes d'entrada, "la necessitat d'aprovar una ordenança municipal en la qual s'arreglen els

requisits necessaris per a obtenir la targeta d'entrada en la zona per als vianants del nucli antic", atés que no hi ha cap normativa que ho regule. Sobreentenc que seria a partir d'ací quan podria atorgar o denegar l'atorgament d'aquesta tarja, li recomana a l'administració que valore "la possibilitat d'estendre l'obtenció de la mateixa per part dels propietaris dels habitatges situats en aquesta zona amb independència del lloc del seu empadronament".

El curiós del cas és que la recomanació del Síndic data del més de juliol. Com deïem la passada setmana en el nostre ajuntament són una mica durs d'orella.

Festa de Sant Antoni

No podem més que felicitar-nos tots de tenir aquesta festa tan arrelada a la nostra terra amb tanta vivacitat que, encara que ploga, o faça fred, tenim la celebració al carrer amb la mostra d'estima dels benicarlandos. La confraria, les coques, les majorals i els majorals, i els carros amb els seus cavalls guarnits són un exemple de la importància de saber mantindre les nostres tradicions. Visca Sant Antoni!

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per a tots els que fan possible la festa de Sant Antoni. Tot i que enguany hem hagut de patir les inclemències meteorològiques, que ens han acurçat la festa, la confraria ha estat capaç de pegar-li la volta a la situació i, en un dia, deixar-nos un excel·lent regust de boca en tots els seus actes. Enhorabona!

Panissola: no podia ser d'altra manera, per el regidor Marzal. No hem vist cap persona més maldestre, i incapaç de veure les seues errades encara que li les fiquen a un pam del seu nas, que aquest personatge. La setmana passada van ser els veïns de la zona de vianants els que li feien veure que el sistema de la piona no va bé i ara el Síndic de Greuges li crida l'atenció per un tema relacionat amb la mateixa zona. Hi ha qui només funciona a calbotts!

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"Ripokong"

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSA, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARIS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

